

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi polji. Veljajo v tiskarnicijemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr., za četrt leta 90 kr., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

~ V Ljubljani v sredo 15. aprila 1868. ~

Gospodarske stvari.

Cesarska postava od 3. marca 1868,
po kateri se zložba zemljišč oprostuje štempeljna
in davščin,

ktere se sicer za take prepise odrajujejo. *)

§. 1. Če po zaméni obdelovanih zemljišč ta ali uni gospodar, med kterima se zaména zgodi, svoje zemljišče zloži, je taka zaména prosta vseh sicer navadnih davščin za prepis (odpis in vpis), ako so zamenjani koso vi enake vrednosti. Zemljišče velja za zloženo, če tudi so pota ali potoki vmes.

§. 2. Če pa zaménjena zemljišča niso enake vrednosti, se davščina po postavi za pristojbe (Gebühren) odmeri le za toliko, kolikor iznaša razloček vrednosti zamenjanih zemljišč.

§. 3. Da pa se je po zemljiščini zaméni res kaka zložba dosegla, to se mora spričati ali po katasterski mapi, ali kjer mape ni, po spričalu župana tiste občine, kjer leže zemljišča, ktera se imajo zložiti ali pa tudi po kaki drugi verjetni poti.

Gospóski pa, ktera odločuje prepisnino, je na prosto voljo dano, da se po ogledu in po izvedencih prepriča zložbe, in to na stroške onega, ki je morebiti kako goljufno spričalo dal; ako se primeri to, morata menjavca plačati postavno davščino, vrh te pa tudi še kazni, ki jih za take goljufije odločuje postava.

§. 4. Vsa pisma, zapisniki, vloge in njih doklade, ki so potrebne, da se izgotovi zložba, so štempeljna proste, ako so zaménjena zemljišča enake vrednosti ali če vrednost enega zemljišča vrednosti drugega ne presega čez 50 odstotkov.

§. 5. Ta postava zgubi s koncem 1873. leta svojo veljavo.

Otèklo vime,

ali ovčič ali sajevec na vimenu.

(Konec.)

Vnetje vimena večidel ni nevarno, ako se ne zanemari pomoč, ali če se napačno ne ozdravlja, in če vnetje ni prehudo. Vendar trpi 5, 8 dni ali še več.

Kako se pomaga vnetemu vimenu?

Pomoč se ravna 1) po tem, da razločimo: ali imamo še z vnetjem opraviti ali pa so morebiti že nasledki

vnetja (trdina, gnojenje, gnjidavost, snet) nastopili; 2) po lastnosti vzrokov, in 3) po nižji ali višji stopinji vnetja ali njegovih nasledkov.

Pomočki zoper vnetje so ti-le:

Naj vnetje izvira iz kakoršnega koli vzroka, vselej je prvo, da skušamo zastalo mleko izmolsti, da pride sprideno iz vimena, ali kar se ga iznova naredi, da se spriditi ne more. Toda molža vnetega, bolečega vimena mora kolikor moč rahla biti, da vnetja s tem ne pohujšamo. Vsaki dan se mora vime rahlo molsti: to naj se dobro zapomni!

Če je — kar pa se le malokrat primeri — vime udarjeno, sunjeno ali sicer silovito poškodovano ali celó ranjeno bilo, naj se umiva z mrzlo vodo čisto ali z jesi hom okisano, ali pa z vodo, kateri smo polovico jesiha prilili in enmalo kuhinjske soli (v poliču vode in ravno toliko jesiha naj se razstopi dva lota kuhinjske soli). S tako mrzlo okisano in osojeno vodo se umiva vime z gobo ali mehko cunjo vsaki dan po pol ure kake štirikrat. Tudi je dobro, ako se celo vime namaže z ilovico, ktera je bila z imenovano zdravilno vodo vdelana, in potem, da se ilovica ne posuši na vimenu, se večkrat na dan moči z imenovano vodo. Ilovica na vime namazana nima tukaj nobenega drugega namena kakor tega, da se imenovana zdravilna voda delj časa na vimenu obdrži, ker ni lahko ovitkov okoli vimena narejati, da bi jih močili z vodo. Z mrzlo zdravilno vodo naj se pa tako dolgo ravna, da prisad in bolečine jenjajo. So te jenjale, ni več čas za ozdravljanje z mrzlimi rečmi. — To je treba dobro si zapomniti, sicer več škoduje kakor koristi.

Vime kakor prsi ženske so nakopičenje žlezic ali bezgavek; žlezam pa, če tudi vnetim, le samo takrat mrzlota tekne, kadar so zbolele po vnanjem silovitem poškodovanju, udarku, sunku, otisku. Če so se po kakoršnem drugem vzroku vnele, ne smejo se nikoli z mrzlimi rečmi ozdravljati, ker mrzlota ima to lastnost, da se vime prehladi in mleko strdi, zagriže in potem ne le teže ven spravi, temuč tudi novo vnetje napravi; sicer pa se tudi z mrzlimi rečmi okladane žlezice same strdijo in strjene žlezice niso več pripravne za napravo mleka.

Če izvira vnetje vimena iz zastalega mleka ali kake druge notranje bolezni (in to je navadni ovčič ali sajevec), tedaj naj se, kakor smo rekli, prvič vsak dan dvakrat rahlo pomolze, — potem naj se umiva (vselej dobre pol ure 4krat na dan) s toplo vodo, v kateri smo lanéno seme kuhali. Vselej po umivanju se mora vime z mehko cunjo do suhega obrisati, da se ne prehladi, in ko je suho, naj se namaže s čistim lanénim ali laškim oljem. Namesti umivanja z mehko cunjo ali gobo je pa še skor bolje škaf vroče vode pod vime postaviti 3krat na dan in živino s koci ali plahto noter

*) Namen te le do konca 1873. leta veljavne postave je ta, da gospodarji več veselja dobijo, svoja zemljišča (grunte) skupaj spraviti (zložiti). Taka zložba je na dobiček vsakemu gospodarju, da ima svoje posestvo skupaj, ne pa po mnogih kotih raztreseno, pa je na korist tudi gospodarstvu sploh.